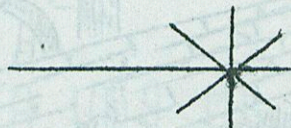

Germanor

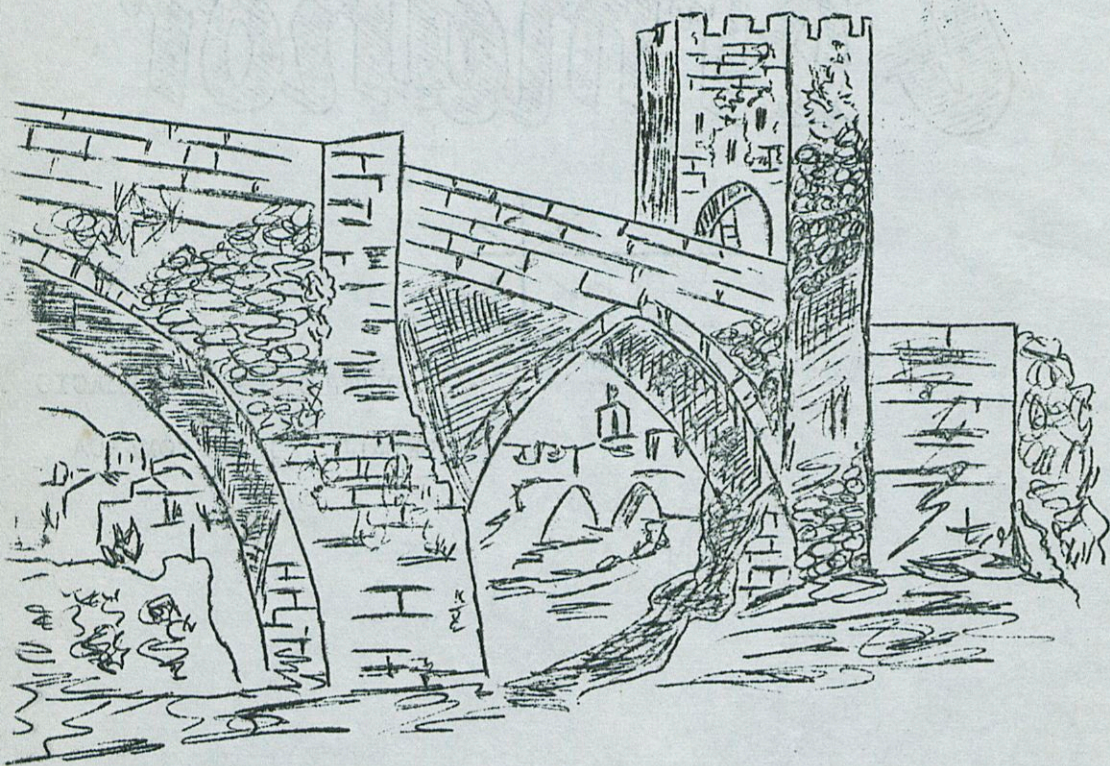
BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

EXEMPLAR

2

Besalú 16 maig de 1971

NO HO FA UN HOME, SINÓ MOLTS
HOMES
NO HO FA UNA MÀ, SINÓ MOLTES
MANS
NO HO FA UN QUE ESTIMA, SINÓ MOLTS
QUE ESTIMEN
NO HO FA UN ARBRE, SINÓ TOT UN BOSC

HA MORT UN INFANT

LA nostra familia de colònies ha tingut una baixa. S'ha mort el PETIT PRINCEP. El Conrad Fontaniol ha vist segada la seva esplendorosa vida i els seus nou anys han quedat escapçats per sempre.

Ha mort un infant i al mateix moment ha nascut un àngel. Tots nosaltres hem quedat corpresos d'aquesta nova esfereidora i sempre més sentirem sel seu buit a la taula de Colònies, als Jocs de Camp. a tot arreu on hi hagi un Petit Princep, nosaltres hi veurem en Conrad Fontaniol.

I mentre caminem per aquest pais imaginari, que és la mateixa vida, fent companyia als pares i amics de L'infant difunt, el veurem, gracios i foble, entremitg de los gotos de gebrada, transparent, com només pot ésser-ho el somriuro d'un infant, predestinat com ell, a recórrer els camins del Cel.

E D U C A R

Sovint, anant pels carrers, hem sentit aquesta expressió: !Mal educat!. Ens hem girat i hem pogut comprovar com alguna persona gran reptava així una malifeta d'un petit personatge.

Aquesta expressió i el fet que l'ha provocada ens donen peu pel tema: EDUCAR.

¿Què és educar?. Segons l'etimologia aquesta paraula vol dir dirigir. Dirigir... ¿què?. Dirigir l'activitat d'un infant, el desenvolupament de la seva intel·ligència cap a orientacions que li són absolutament necessàries per a comportar-se bé en la vida. No serà mai ni frenar, ni prohibir, ni encarrilar entre marges massa justos a l'activitat. Orientar solament.

Aquestes orientacions poden ser dirigides a conseguir un perfecte equilibri físic i tindrem una educació física, tendent a preparar un bon cos que pugui ésser un perfecte suport de l'ànima. Si va orientada cap a les relacions amb la divinitat tindrem llavors educació religiosa.

Si aquesta orientació tendeix a preparar la vida de l'home en relació als altres homes tindrem l'educació moral que facilitarà un major benestar per a tots. Ens comprendrem; ens sabrem explicar moltes coses; ens guardarem de molestar; hi haurà pau i tolerància.

Quan tendeixi a millorar la comprensió de les manifestacions d'art, tindrem educació artística.

I considerant així trobarem tantes manifestacions de l'educació com sien les manifestacions humanes constituint totes juntes l'EDUCACIÓ (així amb majúscules)

Ara parlarem dels "qui" i de "quan".

¿Qui ha d'educar?. Tots hi estem obligats, començant pels pares ja que la primera manifestació de la vida té lloc a la família. Però tots hi estem compresos entre els educadors. La vida comença en la família i continua entremig de tothom i tots junts hem de fer els possibles perquè l'educació sia com més complerta millor.

¿Quan?. Sempre. Comença en el neixement, en la primera edat i dura tota la vida. Sempre ens trobarem amb situacions noves i convé estar en tot moment preparat. No podem dir que s'acabi mai l'aprenentatge de la vida ni que s'acabi mai el moment de manifestar que som educats.

Val la pena que intentem fer educació. La vida hem de procurar fer-la tan agradable com pugui ésser. En nosaltres està la possibilitat d'intentar-ho i cal aprofitar-la. Posem la nostra ajuda i entre tots no ens càpiga cap dubte que farem un món just, més sincer, un món amb més germanor.

UNA ESPERANÇA ?

Encara que l'actitud general dels nostres pobles de la comarca és de conformisme i apatia envers tot el que demani treballar per un creixement humà i cristià (tan en el terreny cultura com en l'educatiu o esportiu-recreatiu), sempre s'ha pogut copsar una certa inquietut per part d'algunes minories. El que preocupa sobre tot a aquesta, diguem-ne minoria activa, és el jovent que puja. Els motius són els que tothom es pot pensar: El problema de l'influència del materialisme sobre l'esperit de l'adolescent. Arribats a aquest punt, és quan hom sent pànic per la situació en què es troba la joventut de la nostra comarca. Més encare, és quan ens preguntem si aquí no s'han vingut a aplegar, de cara a la formació dels nostres adolescents, totes les desavantatges de la gran ciutat. És quan ens diem si a la nostra comarca hem arribat a quedar més a l'intemperi que a qualsevol altre punt, perquè penetri el virus que ataca tan greument. Tot això és el que han vist aquets a qui m'he referit al principi i s'esforçen per posar-hi remei. Però cal que trobin l'ajuda necessària perquè és feina de poble, feina de tots, no pas d'uns quants. És més, cada poble, sol, no pot bastar-se. Estem estretament lligats necessitant-nos mutuament en tot els aspectes. Caldrà pensar, doncs, en la comarca. Caldrà obrir-se. Tota acció empresa hauria de donar idea de grup comarcal, hauria d'arribar als altres nois i noies per a despertar aquesta convivència de grup en la joventut i en la seva tasca humana i cristiana. Tot això és un programa per entusiasmar i un tant exposat. Sí, tot això és cert. Trobarem dificultats, ens costarà..., però tot aquest esforç no quedarà compensat si tan sols un noi, una sola noia dels nostres pobles, es fa més persona, deixa la seva actitud passiva, s'interessa pel nostre món i per les persones? I pensem segur que serà a molts els qui arribarà la influència que, en més o menys grau, pot ser decisiu en la seva vida. I pot ser som nosaltres els que l'hi hem de portar.

Mn. Pere Ribas.

Viure en comunitat en un poble (sigui molt gran o molt petit) comporta estar integrat en una pluralitat d'opinions diverses i, a vegades, ben contràries de les pròpies.

Les persones que no s'esforçen a comprendre el proïsme o, ben al revés, que creuen que el proïsme no els interpreta a ells, no s'integren a la societat i estan en son perfecta dret. Però generalment l'inadaptat, al comprovar que la societat quan realitza les activitats n'erra algunes, la pretén jutjar per aquestes i no per les de signe positiu.

En aquesta maravellosa vila de Besalú, de la qual tinc a honor ésser-ne fill no es dona com a d'altres llocs aquest fenomen social sortosament, ja que hi han unes inquietuts culturals i deportives que demostren abastament un desig de superació i de convivència.

Realitats en són: el Centre Excursionista, la Coral, Els Amics del Romànic, els equips de fútbol, etc. Realitzacions properes: una piscina i un camp polideportiu i en un futur no llunyà un Centre Cultural.

Tot això, no ho podem oblidar, representa un sacrifici per alguns homes i els altres ho hem de reconèixer i sentir-nos orgullosos de què a la nostra vila hi hagi qui vetlli per a què els nostres fills puguin disfrutar dels privilegis que ofereixen la cultura i el deport.

Una síntesi de tot això ho han demostrat aquests vint noiets dels 11 als 15 anys que formen part de l'equip infantil de fútbol agrupats en torn de son amic i conseller Silvestre Oliveres i que ha aconseguit, sense necessitat de despersonalitzar-se ésser Campions Provincials Escolars sota el denominador comú COMPANYERISME.

Orgullosa pot estar la vila de Besalú que els seus infants vagin a jugar a la capital d'Espanya en representació de la província de Girona, sabent que guanyant o perdent jugaran com a bons catalans que són, amb la fe, el respecte i l'educació que cada di a reben de llurs mestres i preceptors i que símbol d'aquesta unió és que arreu on han anat s'han guanyat la simpatia i l'admiració dels rivals deportius i que els porta triufants a Madrid.

Enhorabona nois: persevereu per aquest camí en tots els aspectes de la vostra vida i analitireu encara més si és possible els vostres majors que ja per endavant i amb orgull us diuen, GRACIES!

~~PAUET I MARI PILI~~

- Eren una vegada dos germanets que s'anomenaven Mari Pili i Pauet. Vivien en un poble de pobre aspecte. La gent vivia de la pesca. Mari Pili digué a son germà:
- ¿Saps?, demà es la vigília de Sant Jordi.
 - Ja m'en recordava, digué en Pauet.
 - Tinc una idea, continuà Mari Pili.
 - Explica-la.
 - Doncs, mira: si demà és el dia de Sant Jordi, el dia en que tothom compra llibres i roses, nosaltres també podríem comprar un llibre a la mare; però com que no tenim cèntims ho pensat agafessim una rosa d'un jardí per a poder-la-hi donar.
 - Has tingut una bona idea. Anem a veure si trobem un jardí on hi hagi roses.

Els dos germanets vinga buscar un jardí. Veiren com els llibraters preparaven les parades de roses i llibres. Després veiren un jardí ple de roses.

- Mira, mira: ja tenim el jardí ple de roses, Mari Pili.
- !Oh!, va dir Mari Pili; mirem d'agafar-ne una.
- Probem-ho.
- ¿Per un pujarem?, preguntà la Mari Pili.
- No ho sé, provaré de pujar la paret.
- Mira allà veig una escala.
- Doncs hi pujo.
- Però hi ha un gos. Haurem de mirar de distreure'l.

En Pauet va començar de fer coses el gos. Però el gos es mantenia immòvil.

- No es vol distreure, diu en Pauet. (Però començava a pujar)
- Baixa, baixa, va dir la Mari Pili.

Un senyor que passava veient els nens cregué que volien robar i anà a la Guardia Civil que hi corregué i sense que els nens es donessin compte els agafà. En arribar a la caserna els preguntà:

- ¿Què hi feieu en aquella paret?

La nena plorant respongué:

- Demà és Sant Jordi i com que no tenim diners per a comprar llibrers i roses anàvem a buscar una rosa al jardí per a obsequiar la nostra mare. No ens pensàvem fer cap mal.

El cap dels guàrdies els digué:

- La vostra intenció és molt bona. Però hom no s'ha de decidir mai a fer el que anàveu a fer. Demaneu i ja veureu com conseguïu fer-ho sense necessitat de fer una malifeta. Teniu (i els allargà un paquet).

Va agafar el paquet amb una mica de misteri. L'obriren i... ¿sabeu què hi havia dins?. Doncs uns bonics llibres i un ram de flors: de roses.

En Pauet i la Mari Pili marxaren molt contents. I en el dia de Sant Jordi pogueren obsequiar a la seva bona mare amb el que els havien regalat.

La mare, molt contenta, els obsequià també. A la Mari Pili li donà una bonica nina i un gran camió a en Pauet.

Tots quedaren molt contents i celebraren la festa. Tothom estava satisfet en aquella casa, des del pare fins el gatet.

Mª Cristina Pons.-

Alumna de quart curs de Primària. (10 anys)

HISTÒRIA de BESALÚ

CAPITOL II

(Època Comtal)

Carlemany va dividir la província de Girona en quatre parts i va fundar el comtat de Besalú, que s'estenia entre els límits dels comtats d'Ausona i Cerdanya i els d'Ampuries; des d'Orriols fins a Finestres.

El primer comte depenent del rei de França fou Odiló (any 785). En el seu manament hi hagueren noves invasions arraïnes, que al llarg del temps i en etapes aïllades continuaren fins que Guifré el Pilós els derrotà a la vall de Ripoll.

Amb aquest s'inaugura la llista dels comtes de Besalú independents. Durant son govern permanesqueren units els comtats de Barcelona i Besalú. A la seva mort fou sepultat al monestir de Sta Maria de Ripoll, per ell fundat.

BREU NOTICES DELS COMTES INDEPENDENTS:

SUNYER.-(902-914).-Tercer fill de Guifré, que heretà per la mort de son germà els comtats de Barcelona, Ausona i Girona, passant l'altre germà, Miró comte de Cerdanya a esdevenir-ho també de Besalú. Sunyer acabà la vida vestint l'hàbit religiós i les seves despulles reposen al monestir de Ripoll.

MIRO.-(914-927).-Comte de Cerdanya i de Besalú, fou el quart fill de Guifré. Casà amb Ava que li va donar quatre fills i sis més la seva "amiga" Virgília, filla dels comtes de Girona. Morí l'any 927 i fou sepultat al costat de son pare.

GUIFRE.-(927-957).-Fill de Miró manà construir el monestir de Sant Pere de Camprodón i féu diverses donacions al desaparegut monestir de Sant Pere de Besalú. Morí assassinat en una rebel·lió dels vasalls seus acabillats per Adalbert. Les despulles es troben al monestir de Ripoll, on fou enterrat.

SENI FRED.-(957-968).-Amb la mort de Guifré tornem a unir-se els comtats de Cerdanya i Besalú en la persona de son germà Senifred, el que fa suposar que aquell no es casà o no va tenir descendència. Féu diverses donacions a l'Església, als monestirs de Ripoll, Cuixà i Santa Maria de Arulas. Fou sepultat a Ripoll.

(continuarà)

Josèp Me Bassols Balés.

C O R R E S P O N D E N C I A

Besalú 18-4-71

Avui una joveneta de ma comtal Vila de Besalú, ha posat a les meves mans una revista que enclou tot el sentit de responsabilitat de nostra aimada Vila.

He llegit algun detall expressiu dels anhels de la present juventut que són de valor i mèrit. Molta voluntat en el progrés general, espiritual i material.

Estic joiosa de que persones no deixin del tot la nostra Vila. Ajuda no poc! Per fer obra profitosa a favor del present i futur és acertadíssim l'esforç que és fa a favor dels infants. Ells, agraiïts, corresponen sempre a quan es fa per ells.

Besalú, serà gran, en valors veritables, si la juventut és constant en el que és proposa i té començat. No de cop és pot lograr tot, sinó poc a poc.

Que la Bonica Revista Germanor, s'estengui arreu i tothom conegui nostra voluntat que no sols és per a nosaltres, sinó per a tots els pobles.

Es un crit d'amor que Déu sentirà i ajudarà a calmar el mal i a augmentar tot bé.

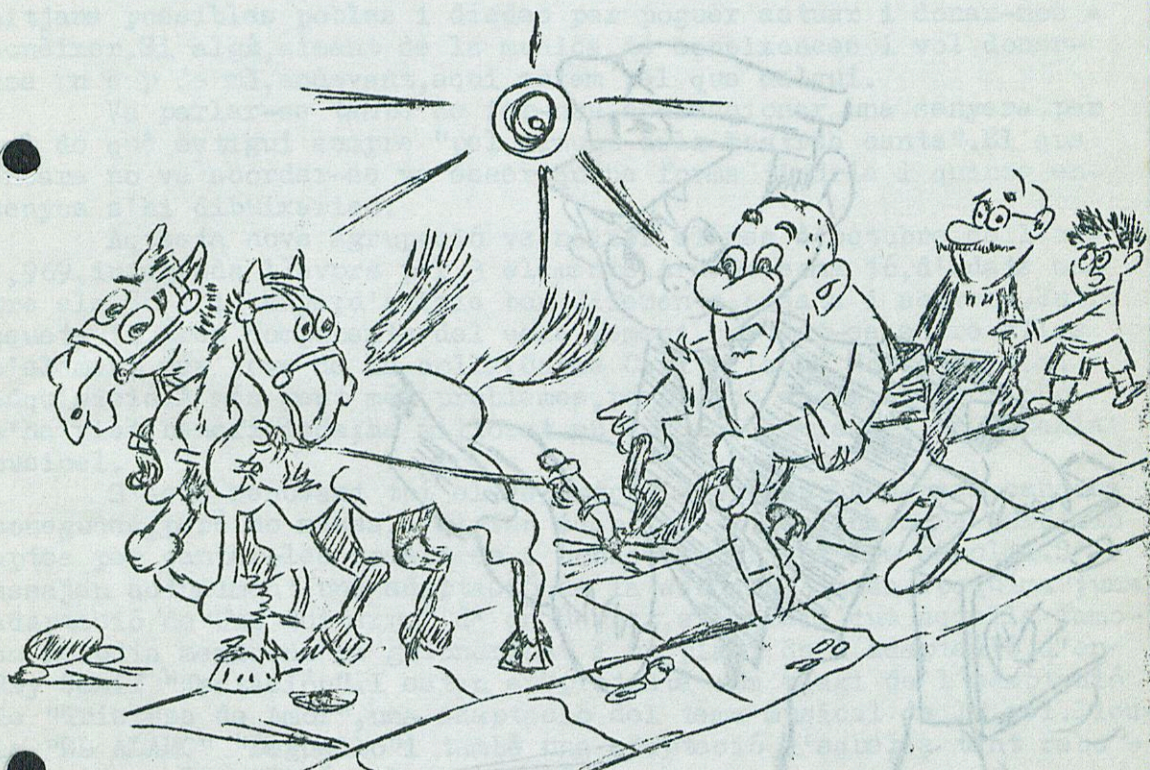
Mercès, joves bons: les persones majors se senten joves en el mateix ideal vostre i contents de vosaltres que sou llum i esperança. !Mercès!; no esteu equivocats. Si us podem ajudar ho farem. No dubteu del bon acolliment que té tota obra vostra.

Als veïns de Besalú

EQUIVOCACIÓ

HUMOR

- Mirau, pare, aquest deu ser el cotxe que anomenen "dos cavalls".

- Senyoreta ¿la podré veure, demà?
- Jove, sino es descuida les ulleres....

- Escolta, Sisquelles: jo ja he descobert per què la gent es divorcia
- ¿I per què és?
- Perquè ...es casaven !

HUMOR

A COLONIES L' ESTIU ES
DIFERENT !!!!!

LA CORAL TAMBÉ VOL DEIXAR-SE SENTIR

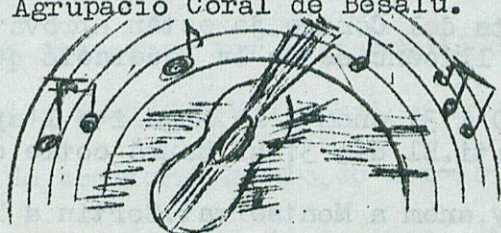
A l'assaig del dia 26 d'abril que va tenir lloc, com quasi tots els que es fan en els mesos freds, en el forn de can Surroca, va ser elegit com a President o cap visible d'aquesta Agrupació el nostre company Daniel Viñas i es va parlar de cercar per tots els mitjans possibles pobles i diades per poguer actuar i donar-nos a conèixer. Si algú, aimant de la musica, té coneixences i vol donar-nos un cop de mà, endavant, aquí estem pel que calgui.

Va parlar-se també de fer-nos confeccionar una senyera per tot de què estigui sempre "pel damunt dels nostres cants". El que encara no va acordar-se va ésser quina forma tindria i quines ensenyes s'hi dibuixarien.

Aquesta nova agrupació va nèixer el mes d'octubre de l'any 1,969, integrada llavors per 3 elements. Ara ja som 16, d'edats entre els 58 i 14 anys; d'oficis ben diferents, casats i solters. Entre aquets 16, tres components del sexe femeni, contant-se entre elles l'element més jove de la colla: Carme Caritg, la, de moment, última adquisició. A més gent més problemes, però, sens dubte, l'Agrupació s'ha vist beneficiada; ha millorat en condició humana i en armania musical.

S'està renovant tot el repertori, es procuren cercar cançons conegudes, però no massa, s'hi fan adaptacions de manera que resultin aptes per cantar-les nosaltres i boniques per qui les escolti. S'assajen actualment, una adaptació de la sardana "Aimada Joaquina"; una adaptació de "Una Guitarra" d'en Serrat, el mateix que aquella famosa melodia mexicana "La golondrina" i un plagi de l'adaptació d'en Ray Conif "Tentación". I estan en projecte: un plagi de l'adaptació de "Tristeza de Amor", una adaptació del tema musical de la pel.lícula "EL ALAMO" "Deguello" i també una adaptació d'aquella tant rebocada i popular "Rosó, pel teu amor".

Fins aquí quatre notes que expliquen les activitats i les ambicions de la Nova Agrupació Coral de Besalú.

XERRADES D' EXCURSIONISME

Ja és la segona vegada que ens trobem. Benvinguts

ts. Trencat el glaç, de la primera, anem de cara el gra.

Com dèiem, volem exposar el perquè de la nostra afició, per fer comprendre a tothom que l'excursionisme no és aquell que s'ha cassat en altres llocs, esports, diversions ..etc que es refugia en l'excursionisme buscant un camí per les seves inquietuts. Tot el contrari: l'excursionista es aquell jove (noi o noie), que sap apreciar la bellesa de tot el que l'envolta i les relacions humanes que es fan dintre aquest ambient.

Avui el paisatge és el nostre convidat: Podem contemplar a les nostres sortides, paisatges d'una bellesa sorprenent: sortides i postes de sol; tempestats des de sobre els núvols, amb el blau i sol radiant, mentre abaix, sota els nostres peus, trons i aigua es barregen i cauen a terra.

Dalt dels cims, en matinades clares, veus com valls, boscos i rius van despertant a la llum dels primers raigs de sol, sorguint d'arreu diversitat de tonalitats noves, veus els boscos més verds, la terra més marron, la pedra més gris, els rius més teixats; però no d'un color apagat de llapis de pintar, tot té vida.....

A les nits serenes podem contemplar, les estrelles que s'apellejant en el cel negre, la lluna senyora de l'espai, il·luminant les coses, fent-les enigmàtiques i irreals.

Les bel·leses que ens ofereix la natura, són immenses; la sortida es una nova descoberta. En aquest temps que tanta gent es desvetlla per trobar la bellesa en noves formes; no és ara el que tenim ja creat. I la natura ho té tot, és una gran enciclopèdia de la bellesa d'art i de sabiesa.

Acabem per avui. Fins el pròxim exemplar si Déu plau.

CAL DIR QUE.....

Els Estatuts del Centre ja estan aprovats. Tots els membres que volguin les llicències de la Federació que ens ho donem uniuquin.

Els dies 30 i 31 anem a La Muga i a l'aplec de Sant Joan. Sortida: 6 del matí. El dia 31 hi haurà cotxe de Besalú a Gornès.

El dia 6, juny, anem a Montserrat. Sortim a les 6 del matí.
Dia 20 Aplec del Sagrat Cor. Us hi esperem!!!!

COLONIES

M'agrada à molt poguer llegir en el primer exemplar de GERMANOR un article titulat "VACANCES" firmat per En Pere Juanola.

L'he llegit dos i tres cops i cada vegada hi veig més idees importants. Us recomano que el torneu a llegir vosaltres també; veureu com tinc raó.

Em fixaré avui en què diu: "El nostre poble té un equip que cuida de la Colonia local. Aixó té una importància molt gran." De veritat es important poguer disposar de una munió de persones que vulguin dedicar-se als demés, i més si se dedican als nens. Però a vegades no sabem aprofitar les coses que tenim a l'abast de la mà i no les hi donem el valor que tenen fins que ens faltan.

Us convido a enterar-vos per diversos mitjans de què son les Colonies, com funcionen, qui les dirigeix, qui les disfruta...

Posem interès en les activitats que es porten a terme en el nostre poble i ajudem, encara que sigui només moralment, a tots aquells qui treballen per la formació dels demés.

Les Colonies son aixó: Una continuïtat en la formació del nen, una manera de complementar-lo, de fer-lo complet, d'ajudar-li a fer-se més persona tot i disfrutant amb un esplai. UN PARE

¡JA SOM CAMPIONS!

Si senyors, encara que sembli impossible, els nostres infants han quedat **CAMPIONS PROVINCIAL ESCOLARS** i aixó dona pas que dintre poc, ajudant Déu, hauran d'anar a jugar a la capital d'Espanya on se celebrarà el **CAMPIONAT D'ESPANYA**.

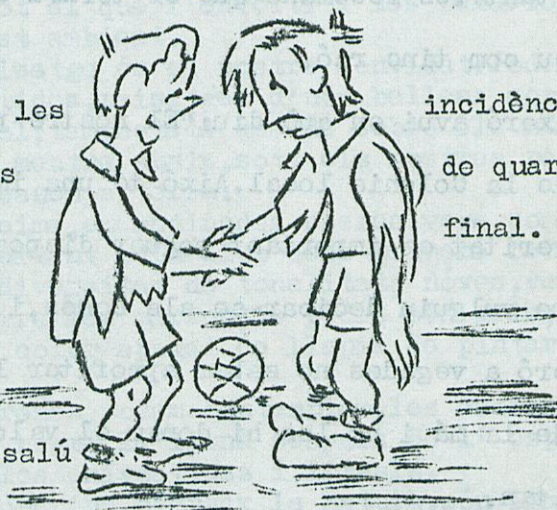
Anem a contar-vos les
irregulacions als partits
final, semifinal i

incidències oco-
rregudes de quarts de
final.

QUARTS DE FINAL:

BESALU 1 LLADO 1

Classificat el Besalú
per penals

SEMIFINAL:

RIBAS DE FRESSER 0 BESALU 6

FINAL:

LA SELLERA DE TER 0 BESALU 0

Penals.-BESALU 4 LA SELLERA 2
Partit de nervis, dur, però noble, el jugat pels nons de Besalú i La Sallera de Ter.

ALINEACIO: Farsy.-Brugué, Gratacós I, Batlle.-Serra I, Fernández.-Morente, Pagés, Gratacós II, Dorça i Soler

Reservas: Comamala, Juanola, Buxeda.

~~EL MON DE L'INFANT~~

Voldria poder romandre en un quiet racó del cor de l'infant.

Sé que té estrelles que li parlen i un cel que es decanta
devers ell per distreure'l amb els seus núvols i arcs iris.

Aquells qui es fingeixen muts, i sembla com si mai no es po-
guessin moure, arriben, arrosegant-se, a la seva finestra, portant-
li històries i safates curulles de joguines llampants.

Voldria poder passar pel camí que, fora de tot terme, travessa
l'esperit del l'infant.

On missatgers porten ambaixades sense motiu entre els negres
de reis sense històries.

On la Raó fa de les seves lleis pagarés sense vàlua i la Ver-
ritat deslliura els fets de les seves cadenes.

Rabindranath Tagore.-

H O R A R I S — M I S S E S :

Dissabtes, a les 8 vespre

Diumenges, 7'30, 9 i 11 del mati